

17.X. 1934

LJUBLJANSKI ŠKOFIJSKI LIST

Leto 1934.

Ljubljana, 12. oktobra 1934.

Štev. 8.

59.

Evharistični kongres v Ljubljani l. 1935.

Po sklepu škofovske konference dne 18. avgusta 1930, ob priliki evharističnega kongresa v Zagrebu, se bo vršil prihodnje leto v Ljubljani evharistični kongres za kraljevino Jugoslavijo in sicer

v dneh 28., 29. in 30. junija 1935.

Ko to službeno naznanjam, prosim gg. duhovnike in vse vernike, naj z molitvijo in po možnosti z delom pomagajo pripravljati ta veliki praznik našega Boga v zakramentu presv. Rešnjega Telesa, da bodo sadovi tega praznika v dušah obilni in trajni.

V Ljubljani, dne 1. oktobra 1934.

† Gregorij,
škof.

60.

Evharistični kongres in praznik Kristusa Kralja.

Leta 1935. bo v Ljubljani drugi jugoslovanski evharistični kongres za kraljevino Jugoslavijo. Prvi tak kongres se je vršil l. 1930. v Zagrebu. V teh težkih časih ima kongres še svoj poseben pomen. Utrdi naj nam vero, združuje naj nas v božji ljubezni. Poleg svečane manifestacije naše vere, poleg slovesnega javnega češčenja presv. Evharistije, bodi kongres čas intenzivne molitve za velike zadeve katoliške Cerkve in naše domovine. Na ta kongres se moramo že zdaj duhovno pripravljati. Zato pozivlje KA, da se vsi združimo v skupno molitev in prosimo pomoči od zgoraj. V ta namen se je določil praznik Kristusa Kralja kot dan molitve za evharistični kongres. Na ta dan naj se povabijo vsi verniki, da v množicah pristopijo k sv. obhajilu, ki naj ga darujejo v ta namen, da bi evharistični kongres v Ljubljani kar najveličastneje uspel in obrodil obilo sadu.

Na nedeljo Kristusa Kralja naj verniki ljubljanske škofije strnjeno pristopijo k sv. obhajilu s prošnjo, da bi Evharistični Bog ob evharističnem

kongresu dal čim več blagoslova in sreče, družini, župniji — vsej naši katoliški skupnosti in naši domovini.

Želimo in prosimo, naj pristopijo vsi stanovi korporativno v množicah: žene, dekleta, moške, fantje in mladina. Velika, polnoštevilna, globoka mora biti ta prošnja.

Združimo to skupno sv. obhajilo vse fare vsaj s kratko skupno-množno-pripravo in zahvalo pred in po sv. obhajilu. Zapoje naj vsa cerkev vsaj eno pesem v čast sv. Hostiji ali Kristusu Kralju, da bo bolj slovesno.

Običajno so se na praznik Kristusa Kralja vršile akademije in prireditve v društvenih dvoranah. Letos pa prosimo, naj popoldanska slovesnost služi istemu namenu, zato naj se vrši v cerkvah. Popoldanska slovesnost bi mogla obsegati te točke: 1. Govor. 2. Slovesne pete litanije presv. Srca Jezusovega. 3. Posvetitev Kristusu Kralju. 4. Himna: Povsod Boga.

Ne samo podeželske župnije, temveč tudi mestne župnije naj zbero na ta dan v svojih cerkvah kolikor mogoče veliko število vernikov. Jutranja pobožnost naj bo skupno sv. obhajilo vernikov, kolikor možno slovesno. Prosimo župne urade, da bi se v Ljubljani vršila popoldanska slovesnost, in sicer po sledečem redu:

1. Za deško mladino v cerkvi sv. Jožefa ob 4 popoldne.
2. Za dekliško mladino istočasno v nunski cerkvi.
3. Za služkinje v frančiškanski cerkvi ob 4 popoldne.
4. Za moške in fante v stolnici ob 7 zvečer.
5. Za žene in dekleta v frančiškanski cerkvi tudi ob 7 zvečer.

Tudi te slovesnosti naj obsegajo zgoraj omenjene točke.

Nikakor ne smemo ostati samo pri začetku, temveč se moramo skozi vse leto duhovno pripravljati z verskimi vajami za ta kongres. Škofijski odbor KA v Ljubljani določa, da naj bodo v bodoči jesensko-zimski sezoni v vseh katoliških verskih in versko-prosvetnih združenjih oziroma v vsaki župniji splošna in vsem dostopna predavanja, katerih temeljna misel naj bo notranja priprava za evharistični kongres. Predavanja naj bi obravnavala sledečo snov:

1. O skrivnosti Cerkve.
2. O duhovnikih.
3. O članstvu Cerkve (Lajiki v Cerkvi!).
4. O milostih.
5. O liturgiji.
6. O sv. Evharistiji.
7. Zgodovina evharističnih kongresov.

Župnijske odbore KA prosimo, da se ta predavanja v resnici izvrše in naj poskrbe za čim večjo udeležbo. Predavanja pod št. 4, 6 in 7 so tudi opremljena s skioptičnimi slikami. Na ta način postanejo bolj nazorna in privlačna. Osnutke za predavanja lahko dobite v pisarni v Ljubljani, Miklošičeva cesta 7. (Glej tudi str. 75 te številke lista!)

Predavateljem za društvene sestanke in govornikom pri shodih Marijinih družb in za Apostolstvo mož priporočamo, da bi v bodoči sezoni na podlagi knjižice, ki jih izdaja Salezijanska tiskarna v Ljubljani, predelali še sledečo snov: Pust in post, Sveto leto, Šola miru, Velesila (o tisku) in Boj proti Bogu. Na ta način se bodo pripravila srca vernikov za veliko nalogo in bodo zmožna izprositi božjega blagoslova za kongres. Obenem bodo pa verniki dovolj močni, da bodo zastavili vse sile in doprinesli

vse žrtve, ki jih bo zahtevala dobra priprava za evharistični kongres, ki naj bo viden znak, da gospoduje Evharistični Zveličar med nami.

Prosimo, da vsa katoliška združenja, vse cerkvene in necerkvene organizacije in ustanove vrše svoje letošnje prosvetno delo v tej misli vodnici: Da bi bili vsi dobro pripravljene na manifestacijo za evharističnega Kristusa.

Temu naj služi duhovna obnova in zunanja priprava.

Škofijski odbor KA.

61.

Karitativna nedelja.

Ponovno je že izšel v Škofijskem listu klic po poglobitvi umevanja za krščansko dobrotelost. Prav gotovo store posamezni verniki na skrivnem povsod po naših mestih in vaseh veliko dobrega v pomoč in tolažbo trpečemu bližnjemu, tudi naše dobrotelne organizacije, združene v Karitativni zvezi, vrše hvalevredno delo krščanskega usmiljenja. Vendar je pa kljub večkratnim pozivom in naročilom umevanje in delo za največjo zapoved Gospodovo v splošnem še vedno premajhno in premalo smoteno izpeljano.

Naš čas s svojo vsestransko bedo kar nujno zahteva večje dejavnosti od strani duhovnikov in vernikov. Kamorkoli se ozremo k sosednjim krščanskim narodom, opazimo povsod v zadnjem desetletju velik razmah karitativne misli. Tudi mi moramo na tem polju storiti pogumen korak naprej. Zato bodi od letos dalje vpeljana po vseh župnijah v škofiji zahvalna nedelja (prva v novembru) kot karitativna nedelja. Kako lepo se dasta v pridigi spojiti misel zahvale za prejete zemeljske dobrote in pa dolžnost, da od božjih darov, ki jih uživamo, naklonimo radi Boga tudi del ubogemu sobratu, ki je v nujni potrebi. Vsako leto naj se v pridigi ta dan budi in pogloblja umevanje za krščansko dobrotelost. Pri službi božji bodi to nedeljo tudi vsako leto cerkveno darovanje za ubožce domače župnije. Naj si bo nabrani znesek že velik ali majhen, služi naj kot temeljni kamen za delo organizirane krščanske dobrotelosti v župniji. Za načelo veljaj odslej, da ne sme biti v škofiji župnije brez dobrotelne organizacije. Kjer so prilike take, da bi mogla uspešno delovati ali Vincencijeva konferenca za moške ali Elizabetna konferenca za žene, naj vzamejo delo krščanske caritas le-te v roko. Župnije, ki bi konferenčnega dela ne zmogle, pa naj ustanove prožen župnijski dobrotelni krožek, sestojč iz mož, žena, fantov in deklet, polnih ognja in umevanja za sveto stvar katoliške caritas.

Dobrotelni krožek ni društvo, temveč bodi odsek KA. Člane naj povabi v krožek župnik, on krožek tudi vodi in izobrazuje. Krožek imej blagajnika in tajnika. Namen dobrotelnega krožka bodi proučevanje vsestranske bede in uboštva v župniji, nadalje težnja, da domače ubožce preskrbi župnija sama, da zdržujejo člani krožka osebni stik z domačimi siromaki, zanemarjenimi in osirotelimi otroki, zapuščenimi bolniki, pravno ogroženimi osebami. Dobrotelni krožek zdržuj tudi stike s Karitativno zvezo v Ljubljani ter skušaj navodila, nasvete in pobude Zveze izvesti v župniji. Pri dobrotelnem krožku naj se stekajo milodari in prispevki v denarju, obleki in živilih za domače reveže. Krožek se zavzema za

ubožce tudi pri merodajnih činiteljih javne občinske uprave, ki je po danih zakonih dolžna skrbeti za reveže, ki pa nikoli ne bo rešila v polnem obsegu potreb ubožstva in siromaštva.

Vsa navodila za ustanavljanje Vincencijevih in Elizabetnih konferenc daje Karitativna Zveza v Ljubljani (»Marijanišče« na Poljanski cesti).

Sv. Duh naj nas vse napolni z ognjem svete ljubezni in razlij po njej na vse trpeče brate v Kristusu blagoslov in obilno tolažbo!

V Ljubljani, dne 4. oktobra 1934.

† Gregorij,
škof.

62.

Odloki o odpustkih.

Odpustek za počaščenje sv. Križa in Žalostne Matere božje. Sv. oče Pij XI. je dovolil vsem vernikom nepopolni odpustek treh let za vselej, kadar se v obrambo zoper napade in zalezovanje toliko sovražnikov zateko k sv. Križu in pobožno ter vsaj s skesanim srcem izgovore vzdihljaj: »O Bog, po znamenju Križa nas reši naših sovražnikov.« Kdor to pobožno vajo opravlja ves mesec vsak dan, more enkrat proti navadnim pogojem dobiti popolni odpustek.

Spomin na Križ se druži s spominom na Žalostno Mater božjo. Že Pij IX. je dovolil 100 dni odpustka onim, ki odmolijo himno »Mati žalostna je stala«. Pij XI. je odpustek zvišal na **se d e m l e t**, obenem pa odločil, da dobe odpustek 500 dni oni, ki odmolijo samo kitico:

Sveta Mati, to te prosim,
rane Kristusa naj nosim,
vtisni v moje jih sree.

To kitico znajo verniki na pamet, ker jo v tem sv. letu molijo pred podobo Matere božje.

Kdor ves mesec vsak dan moli celo himno ali pa vsaj kitico »Sveta Mati itd.«, dobi enkrat popolni odpustek proti navadnim pogojem. (S. Poenit., decr. 1. aug. 1934: AAS 1934, 526.)

Za misijonski dan. L. 1926. je Pij XI. za prosep razširjanja sv. vere določil predzadnjo nedeljo v oktobru za poseben misijonski dan. Ta dan naj bi verniki prinašali darove, potrebne za delo razširjanja sv. vere in pa, kar je še bolj važno, molili za misijone. Papež je dovolil popolni odpustek vsem, ki ta dan prejmejo sv. obhajilo in molijo za izpreobrnjenje nevernikov. Ker pa ni vsakemu lahko ta dan prejeti sv. obhajilo, je sv. oče dovolil odpustek 7 let vsem, ki se udeleže kakega sv. opravila, ki se vrši ta dan, in molijo za izpreobrnjenje nevernikov. (S. Poenit. decr. 30. aug. 1934: AAS 1934, 527.)

63.

Bratovščina sv. Rešnjega Telesa.

Med pobožnimi družbami, ki naj bodo v vseh župnijah ljubljanske škofije, je v naši sinodi iz l. 1924 na prvem mestu in najbolj priporočena bratovščina vednega čiščenja sv. Rešnjega Telesa. (Potek in sklepi tretje ljubljanske sinode str. 88 in 136.) Bratovščina obstoja v ljubljanski škofiji od l. 1859. Z njeno ustanovitvijo je sedaj tudi izpolnjen ukaz cerkvenega

zakonika, ki zahteva v kan. 711 § 2, da je v vsaki župniji upeljana confraternitas sanctissimi Sacramenti.

Popoln naslov bratovščine je »Bratovščina za vedno češčenje presv. Rešnjega Telesa in za opravo ubožnih cerkva v ljubljanski škofiji«. Glavni namen bratovščine je torej gojiti v svojih članih zasebno in javno češčenje sv. Rešnjega Telesa. Vsak član moli enkrat na mesec Jezusa v presv. Rešnjem Telesu celo uro. V večini župnij opravljajo člani uro molitve pred Najsvetejšim skupno, navadno prvo nedeljo v mesecu, ali pa razdeljeni po stanovih prvo, drugo, tretjo in četrto nedeljo v mesecu. Možje in mladeniči, člani bratovščine sv. Rešnjega Telesa v Ljubljani, opravljajo uro molitve pri nočnem češčenju pred prvim petkom v mesecu. Prelep uspeh gorečnosti članov bratovščine sv. Rešnjega Telesa je bil, da je na njih prošnjo prevzvišeni knezoškof dr. Anton B. Jeglič l. 1904 upeljal vedno češčenje sv. Rešnjega Telesa v ljubljanski škofiji, tako da ni nobenega časa v dnevu, da ne bi bilo v eni ali drugi cerkvi ali kapeli izpostavljeno presv. Rešnje Telo in pred njim skupina molivcev iz vseh stanov.

Kot vneti častivci sv. Rešnjega Telesa se udje bratovščine zgledno in v vzpodbudo vsem vernikom udeležujejo vseh evharističnih pobožnosti, zlasti procesij v čast Najsvetejšemu.

Drugi namen bratovščine je, da udje prispevajo za ubožne cerkve letno z malim darom. S skupnimi darovi naj bi se omogočilo, da bi se tudi v najubožnejših cerkvah vedno obhajala božja služba v dostojnih cerkvenih paramentih, kakor se spodobijo svetim opravilom v čast evharističnemu Kralju. Prvotno so gospe in gospodične, članice bratovščine, same izdelovale bogoslužna oblačila, ki jih je bratovščina potem razdelila ubožnim cerkvam. Dandanes dobiva bratovščina od članic, zlasti iz župnij na deželi, samo še lepe čipke, vse drugo pa mora dati izdelati proti primernemu plačilu spretnim delavkam cerkvenih paramentov.

Po vsakoletni razstavi izdelanih cerkvenih paramentov in drugih bogoslužnih potrebščin razdeli bratovščina darove župnim in drugim kuratnim cerkvam in sicer po točki 6. svojih pravil onim cerkvam, ki njih predstojniki za to prosijo. Na prepozno došle prošnje se ne more ozirati. Da bo bratovščina vedela pravočasno, katere cerkvene paramente naj oskrbi za ubožne cerkve in da se ob pomanjkanju sredstev ne bodo izdelovale nepotrebne reči, naj gg. župniki in cerkveni predstojniki sporoče vsako leto do 15. decembra, katere paramente v resnici potrebujejo. Potem bo bratovščina mogla pravočasno oskrbeti tista cerkvena oblačila za ubožne cerkve, ki so nujno potrebna. — Vsa popravila mašnih oblačil pa oskrbuje bratovščina ob vsakem času, kakor doslej.

Prosimo, da bi gg. župniki vernikom večkrat pojasnili duhovne dobrote, ki jih imajo od bratovščine, in razložili, koliko pomagajo njih darovi, da se povsod v škofiji, kakor tudi v misijonskih krajih opravlja božja služba z vso dostojnostjo, ki jo zahteva čast evharističnega Kralja.

Vodstvo bratovščine sv. Rešnjega Telesa.

Poročne zadeve.

Ker se je zaznalo, da nekateri župni uradi v zadevi porok ravnajo proti predpisanim določilom, opozarja škofijski ordinariat na sledeče:

1. O dnevu poroke se je držati določila v III. ljubljanski sinodi na str. 79. Poroka je lahko takoj v nedeljo ali zapovedan praznik po izvr-

šenem zadnjem oklicu popoldne, ako je za to pameten razlog in to za prav spozna župnik, ki o tem odloči sam, ne da bi se mu bilo treba obrniti na škofijski ordinariat.

2. Določilo sinode govori samo o poroki na dan zadnjega oklica popoldne. Poroka na dan zadnjega oklica dopoldne je nedopustna in je škofijski ordinariat nikdar in v nobenem primeru ne dovoljuje.

3. Prav tako je nepravilno in nedopustno dajati oklicni list bodisi župnim uradom bodisi strankam pred izvršenim zadnjim oklicem. Komur se za poroko mudi, naj si oskrbi spregled dveh oklicev ali pa naj se za poroko pravočasno prijavi, da ne bodo delali oklicni termini ovire.

4. Za vsako poroko v nedeljo ali na praznik zadnjega oklica popoldne je treba poslati škofijskemu ordinariatu takso 20 Din. Vide Škofijski list 1930 str. 14 pod zaglavjem »Škofijske pisarniške takse«: I. In materia matrimoniali, točka 6 (... horis pomeridianis...). Ta taksa se pošlje sproti ali pa se ob koncu leta pošlje skupen znesek vseh taks od takih porok v letu.

5. Pri izdajanju listin za poroko ne ravnajo vsi župni uradi enako. Zato se pripominja, da sta kolka prosta samo samski in oklicni list, če ju izda župni urad drugemu župnemu uradu za priloge k poročnim spisom (vide Škof. list 1933, str. 63), nista pa prosta takse. Za vse druge listine: rojstni in krstni, mrliški in poročni list pa se zaračunata kolek in taksa, enako tudi za samski list, če se izda naravnost stranki. Isto velja za dovoljenje poroke izven mej domače župnije.

V Ljubljani, dne 14. septembra 1934.

Ign. Nadrah,
gen. vikar.

65.

Prosinodalni sodniki, eksaminatorji in župniki-svetovalci.

Z odlokom z dne 29. septembra 1934, št. 4100, so bili v smislu kan. 387 § 1 in 1574 § 2 imenovani:

a) Za prosinodalne sodnike:

Generalni vikar Ignacij Nadrah,
stolni kanonik Alojzij Stroj,
stolni kanonik dr. Tomaž Klinar,
stolni kanonik Jožef Volc,
univ. prof. dr. Josip Ujčič,
univ. prof. dr. Jožef Turk,
monsig. Viktor Steska,
gimn. prof. v p. dr. Gregorij Pečjak in
gimn. prof. v p. dr. Alfonz Levičnik.

b) Za prosinodalne eksaminatorje:

Generalni vikar Ignacij Nadrah,
stolni kanonik dr. Tomaž Klinar,
univ. prof. dr. Franc Lukman,
univ. prof. dr. Josip Ujčič,
univ. prof. dr. Aleš Ušeničnik,
univ. prof. dr. Franc Ušeničnik,

univ. prof. dr. Janez Fabijan,
univ. prof. dr. Andrej Snoj,
univ. docent dr. Alojzij Odar in
prof. v p. dr. Jožef Demšar.

c) Za prosinodalne župnike-svetovalce:

Henrik Bukowitz, župnik v Mokronogu,
Jožef Eppich, župnik v Stari cerkvi,
Franc Finžgar, župnik v Trnovem v Ljubljani,
Janez Müller, župnik pri D. M. v Polju,
Jakob Ramovš, župnik v Vel. Laščah, in
Janez Rihtaršič, župnik v Bukovščici.

Št. M 6/1934/7.

66.

Poziv.

Škof. cerkveno kot zakonsko sodišče v Ljubljani poziva s tem v zmislu kan. 1720 Franca Bradeško, roj. dne 2. februarja 1891 v Podolnici št. 5, župnije Horjul, sedaj neznanega bivališča, da pride dne 10. novembra 1934 ob 10 dopoldne sam ali pošlje pravilno določenega zastopnika v Ljubljano v škofijski dvorec v I. nadstropje zaradi ugotovitve pravde v tožbi njegove soproge za proglas neveljavnosti zakona.

Župniki, duhovniki in verniki, ki bi vedeli za bivališče zgoraj imenovanega Franca Bradeško, naj poskrbe, da imenovani izve za poziv.

Škofijsko cerkveno kot zakonsko sodišče v Ljubljani,

dne 10. oktobra 1934.

Jože Jagodic,
notar. nam.

Dr. Gregorij Pečjak,
preiskovalni sodnik.

67.

Verska predavanja.

Škofijski ordinariat v Ljubljani, ki je lastnik imovine bivše Prosvetne zveze, ima v zalogi sledeča predavanja s skioptičnimi slikami in filmi:

VERSKA PREDAVANJA:

Sv. pismo stare zaveze: Od stvarjenja sveta do Jozveta (50). — Od Jozveta do Elija (50). — Od Senaheriba do Juda Makabejca (50). — Sv. pismo nove zaveze: Od Marijinega oznanjenja do zadnje večerje (38). — Od Oljske gore do poslednje sodbe (38). — Zgodovina katol. Cerkve: Od l. 33 po Kristusu do l. 395 (31). — Od Papeža Silvestra do Gregorija VI. (34). — Od Gregorija VI. do Jana Husa (36). — Od konkordata v Boloniji do odkritja Amerike (37). — Od kralja Ludovika XIV. do smrti papeža Pija VI. (1799) (40). — Od 1800 do 1928. — Pokristanjenje Slovencev (40). — Križarske vojne (51). — Zgodovina češčenja Srca Jezusovega (46).

MARIJA:

Marijino življenje v slikah (52). — Marija v umetnosti (40). — Rafaelove Marijine podobe (24). — Marijina božja pota na Slovenskem (30), v Evropi (40). — Lurška Mati božja (50).

ZIVLJENJE SVETNIKOV:

Sv. Avguštin (51). — Sv. Frančišek Asiški (38). — Sv. Vincencij Pavelski (29). — Sv. Alojzij (30). — Sv. Stanislav (18). — Sv. Tarcizij (22). — Sv. Jožef (13). — Sv. Anton Padovanski (33). — Sv. Mala Terezija (34). — Čudeži sv. Male Terezije (55). — Sv. Ber-

nardka (34). — Devica Orleanska (61). — Sv. Cecilija (44). — Sv. Elizabeta (33). — Življenje sv. Elizabete (27). — Blažena Hema (25). — Zgodba o Egipovskem Jožefu (27). — Bl. Katarina Laboure (33). — O neumrljivosti človeške duše (38). — Mučenci v prvih treh stoletjih (30). — Pregarjanje katoličanov v Mehiki (51). — Mehikanski mučeniki (39). — Pregarjanje kristjanov v Rusiji (57). — Boljševiški režim v Rusiji (51).

LITURGIČNO GIBANJE:

Cerkveno leto: adventna in božična doba (20), velikonočna doba (17), binkoštna doba (26). — Obredi sv. maše (19). — Sedem sv. Zakramentov (19). — Deset božjih zapovedi (23). — Apostolska vera (12). — Križev pot (14). — Katakombe (30). — Oprema cerkve in cerkveni slogi (40).

BOŽJA POTA:

Svetoletno romanje Slovencev v Rim l. 1933 (60). — Romanje Slovencev v Palestino (43). — Gora Sinaj (31). — Sveti kraji, kjer je živel Gospod (30). — Romanje Slovencev v Lurd l. 1934 (60). — Ob 300 letnici pasijonskih iger v Oberammergau (60). — Romanje k bl. Hemi na Koroško (40).

VERSKO SOCIALNA PREDAVANJA:

Cerkev in delavstvo (41). — Žena v luči katoliške Cerkve (44). — Cerkev in rezeži (28). — Katoliška Cerkev in svoboda (27). — Bratska ljubezen v luči katoliške Cerkve (35).

VERSKO DUHOVNA PRIPRAVA ZA EVHARISTIČNI KONGRES:

Zgodovina evharističnih kongresov. — Katoliška Cerkev. — Katoliški duhovniki. — Viri božje milosti. — Liturgija. — Evharistija.

VERSKI FILMI:

Kristusovo življenje v treh delih. — Absalon in Salomon. — Abrahamova daritev. — Evharistični kongres v Zagrebu. — Usmiljeni Samarijan. — Sv. Elizabeta. — Sv. Mala Terezija. — Lurška prikazovanja. — Učenca v Emavsu. — Sv. Cecilija. — Sv. Tarcizij. — Egipčovski Jožef. — Jeftejeva hči. — Mojzes rešen iz vode. — Devica Orleanska. — Svetovaelavski dnevi v Pragi. — Fabiola. — Katoliški shod v Ljubljani. — Sv. oče in Vatikan. — Evharistični kongres v Kartagini. — Križarska vojna. — Dr. A. B. Jeglič med ameriškimi Slovenci.

Obrniti se je na pisarno v Ljubljani, Miklošičeva 7.

Razne objave.

Obresti predvojnih obligacij se, kakor znano, od l. 1920 dalje več ne izplačujejo. Da bi pa dušni pastirji ne bili preveč odškodovani, je tedanje veliko županstvo v Ljubljani prosilo ministrstvo ver, naj bi izposlovalo pri finančnemu ministrstvu *n a d o m e s t i l o* za izpadle obresti, ki se dušnim pastirjem po fasiji štejejo med dohodke. To se je doseglo in l. 1925 se je pričelo izplačevanje tega nadomestila. To nadomestilo se izplačuje 1. marca vsakega leta, žal, da le v kronah mesto v dinarjih. Ljubljanski škof. ordinariat je prosil ministrstvo, da naj se izplačuje v dinarjih, ker so sicer prejemniki prikrajšani. Kongrualni zakon namreč zahteva, da se mora izplačevati popolno, po fasiji ugotovljeno kongrualno dopolnilo. To pa se sedaj ne izvršuje, ko se izplačuje le v kronah mesto v dinarjih. Prošnja pa še ni rešena. — **Za mašne ustanove**, ki imajo kritje v predvojnih obligacijah, se pa obresti ne izplačujejo; zato te mašne ustanove počivajo, dokler se vprašanje o izplačevanju obresti ne uredi. (Glej Ljubljanski škofijski list 1925, str. 14).

Zavod sv. Terezike v Ponikvah, p. Videm—Dobropolje, sprejema v oskrbo stare, onemogle, počitka in okrepčila potrebne osebe. Ima dva razreda po 10 oz. 20 Din dnevno. Poseben del hiše z več sobami je določen za upokojene duhovnike, ki imajo popolno oskrbo za 20 Din dnevno. Zavod vodijo usmiljene sestre sv. Križa. Vse informacije daje vodstvo zavoda.

69.

Slovstvo.

Kmetsko gospodarstvo. Priredil ing. Miklavžič Jože, šum. pristav v Murski Soboti. Ljubljana 1933, str. 91. Cena 8 Din. — Ta knjiga je gozdnim posestnikom zelo koristna; zato jo toplo priporočamo. Govori o pomenu gozdov, kako gozd živi in raste, kdo mu škoduje, kako ga moramo oskrbovati in izkoriščati, kako umetno pomlajati, kako se les vnovčuje, kaj gozdni zakon predpisuje, kdo greši nad kmetskim gozdom in kako država gozde nadzira. Kdor se bo po teh navodilih ravnal, bo imel trajno korist od svojega gozda in bo koristil tudi drugim. Lep gozd je okras in čast vsake pokrajine.

Misijonski koledar za l. 1935. XVI. letnik. Misijonišče v Grobljah, p. Domžale. 128 str. Cena 10 Din. — Koledar prednosti dosedanjih prekaša. Naslovna slika je štiribarvna. Notranjost krasi 90 slik in vinjet. Vsaka stran nudi očem novo lepoto in zanimivost. Vsebina je poučna, mikavna in zabavna. Deloma je opremljen z zemljevidi. Priporočamo.

Franjo Perše: Andeosko cvijeće. Cerkevna pesmarica. Zagreb 1934. 324 str. Cena 12 Din. Zanimiva ljudska pesmarica, kakršne pri nas nimamo.

Št. 4366.

70.

Konkurzni razpis.

S tem se razpisujejo župnije: Kovor in Šenčur v kranjski dekaniji, ter Dóbrova v dekaniji ljubljanske okolice. Slednja je pod patronstvom ljubljanskega stolnega kapitlja.

Pravilno opremljene prošnje je nasloviti za prvi dve na škofijski ordinariat, za tretjo na patrona, in jih poslati na škof. ordinariat v Ljubljani.

Rok za vlaganje prošenj se zaključi 20. novembra 1934.

V Ljubljani, dne 10. oktobra 1934.

† Gregorij,
škof.

71.

Škofijska kronika.

Cerkveno odlikovanje. Za škof. duhovna svetnika sta bila imenovana: Venceslav Filler, župnik v Dolih pri Litiji, in Jožef Kranjc, župnik v Zlatem polju.

Cerkveno sodišče. Za oficiala cerkvenega sodišča je bil imenovan Ignacij Nadrah, generalni vikar in stolni prošt v Ljubljani, za vice-officiala pa Jožef Volec, stolni kanonik v Ljubljani.

Gimnazijski veroučitelji: Imenovana sta bila: Dr. Franc Jaklič, veroučitelj na II. drž. realni gimnaziji v Ljubljani, za veroučitelja na drž.

realni gimnaziji v Kranju, in Maks Stanonik, veroučitelj na drž. realni gimnaziji v Kočevju, za veroučitelja na II. drž. realni gimnaziji v Ljubljani.

Umeščena sta bila: Jožef Rogelj, župnik v Nemški Loki, dne 4. oktobra 1934 na župnijo Dobráva pri Kropi, in Alojzij Krisch, žup. upravitelj v Borovcu, dne 8. oktobra 1934 na župnijo Stari log pri Kočevju.

Imenovani so bili: Henrik Wittine, župni upravitelj v Planini pri Črnomlju, za upravitelja župnije Borovec; Franc Mozetič, kaplan na Dóbrovi, za upravitelja te župnije; za ekskurendo-upravitelje pa: Franc Zupančič, župnik v Starem trgu ob Kolpi, za župnijo Nemška Loka, Jožef Erker, župnik v Mozlju, za župnijo Spodnji log, in p. Rajnerij Erklavec, O. Teut., župnik-vikar v Semiču, za župnijo Planina pri Črnomlju.

Za vojaškega duhovnika v Kragujevcu je bil imenovan Anton Ronko, kaplan v Poljanah nad Škofjo Loko.

Premeščen je bil Anton Smolič, kaplan na Trebelnem, za kaplana v Poljane nad Škofjo Loko.

Ordinacije: Subdiakonat sta dne 7. oktobra 1934 prejela: fr. Vinko Bevk, O. Teut., in Karel Pokorn, C. M.

Umril je Peter Hapتمان, župnik na Dóbrovi, dne 9. oktobra 1934 v starosti 72 let. Naj v miru počiva!

Škofijski ordinariat v Ljubljani,

dne 12. oktobra 1934.

† Gregorij,
škof.

Jože Jagodic,
v. d. ravn.

Vsebina: 59. Evharistični kongres v Ljubljani I. 1935. — 60. Evharistični kongres in praznik Kristusa Kralja. — 61. Karitativna nedelja. — 62. Odloki o odpustkih. — 63. Bratovščina sv. Rešnjega Telesa. — 64. Poročne zadeve. — 65. Prosinodalni sodniki, eksaminatorji in župniki-svetovalci. — 66. Poziv cerkv. sodišča. — 67. Verska predavanja. — 68. Razne objave. — 69. Slostvo. — 70. Kunkurzni razpis. — 71. Škofijska kronika.

Izdajatelj: Škofijski ordinariat (Ignacij Nadrah). — Odgovorni urednik: Jože Jagodic.
Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani: Karel Čeč.